608/00

Den 4. december 2000 blev i sag nr. 53.090:

xxxxx xx xxxxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at udbetale renter efter forsikringsaftalelovens § 24, stk. 2.

Den 14/10 1997 blev klageren påkørt af en bil forsikret i Alm. Brand af 1792, hvilket blev anmeldt til selskabet.

Der er udfærdiget en speciallægeerklæring af 20/3 1999 til Alm. Brand af 1792, hvoraf bl.a. fremgår: "**Konklusion.** Der er god overensstemmelse imellem klagerne og de objektive fund. Ulykkestilfældet har efterladt svære følger i højre knæ, følger som medfører, at man kommer til at overveje enten en stivgørelsesoperation i knæet eller indsættelse af en knæprotese. En senere fjernelse af marvsømmet vil ikke ændre på disse forhold. De daglige funktioner i hjemmet er kompromitteret af ulykkesfølgerne, og det er ikke sandsynligt, at hun kommer i erhverv som knæet er nu. Ubehandlet er tilstanden stationær."

Arbejdsskadestyrelsen har den 13/1 2000 fastsat klagerens méngrad efter ulykkestilfældet til 18%. I afgørelsen hedder det bl.a.: "På grundlag af de foreliggende oplysninger

vurderer vi méngraden til 18 procent, jf. erstatningsansvarslovens § 4. ... Stationærtidspunktet er fastsat til den 26. januar 1999. Udtalelsen vedrører det ulykkestilfælde skadelidte var udsat for den 14. oktober 1997, hvor skadelidte på knallert blev påkørt af en bil. Skadelidte pådrog sig herved et splintret brud på skaftet til højre lårben samt et splintret brud i øverste ende af højre skinneben medinddragende ledfladerne mod knæleddet. Skadelidtes helbredstilstand er beskrevet i speciallægeerklæring udfærdiget den 20. marts 1999 af speciallæge i ortopædisk kirurgi overlæge E.G.J. Vi har lagt vægt på, at skadelidte har følger efter ulykkestilfældet i form af smerter og løshed i højre knæ. Skadelidte anvender konstant stabiliserende bandage på knæet. Endvidere har skadelidte 3 cm muskelsvind på låret og 1½ cm benforkortning. På baggrund af ovenstående har vi vurderet méngraden til 18 procent. Der har ved vores vurdering medvirket ortopædkirurgisk speciallægekonsulent."

Klagerens advokat har krævet renter fra det tidspunkt, hvor den sidste relevante lægelige oplysning forelå, hvilket er den 20/3 1999.

Af skrivelse af 18/5 2000 fra selskabet til klagerens advokat fremgår bl.a.: "Det er beklageligt at lægeerklæringen ikke tidligere er tilsendt os i såfald ville erstatningsudbetalingen have kunnet foregå meget tidligere. Vi kunne endda have taget stilling til eventuel acontoudbetaling."

Selskabet har udbetalt erstatning i sagen den 18/5 2000 tillagt renter fra 14 dagen efter selskabet den 17/1 2000 modtog Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Selskabet har i skrivelse af 23/5 2000 til nævnet anført: "ALKA forsikring bekræftede ved brev af 3. december 1997, at anmeldelsen var modtaget, og selskabet havde kontaktet Alm. Brand for kopi af de lægelige oplysninger. Alm. Brand bekræftede ved brev af 19. januar 1998, at ALKA forsikring ville blive orienteret så snart der forelå nye lægelige oplysninger i sagen. ... Efter at have modtaget de gældende forsikringsbetingelser meddelte advokat T.P. ved brev af 11. juni 1998, at han ville vende tilbage, såfremt det viste sig, at skadelidte havde pådraget sig varigt mén ved ulykken. ALKA forsikring modtog den 17. januar 2000 Arbejdsskadestyrelsens afgørelse og bad ved brev af 18. januar 2000 Alm. Brand om de lægelige oplysninger der lå til grund for afgørelsen. Ved

brev af 9. februar 2000 rejste advokat T.P. krav om erstatning for en méngrad svarende til 18% samt renter fra skadetidspunktet. ALKA forsikring bekræftede ved brev af 11. februar 2000 modtagelsen af advokat P.'s brev, og oplyste at man på ny havde anmodet Alm. Brand om kopi af de lægelige akter, og ville vende tilbage så snart disse var modtaget. … Ved brev af 5. maj 2000 tog advokat P. klagers krav til inkasso. Advokaten indbragte samme dag sagen for Ankenævnet for Forsikring. ALKA forsikring modtog de lægelige akter den 16. maj 2000, og sagen blev forelagt selskabets lægekonsulent, som var enig i Arbejdsskadestyrelsen afgørelse, hvorefter selskabet ved brev af 18. maj 2000 udbetalte erstatning svarende hertil. Efter omstændighederne tillagde selskabet erstatningen renter fra 14 dage efter modtagelsen af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse. … Da Arbejdsskadestyrelsen havde truffet afgørelse efter reglerne i Erstatningsansvarsloven, var det nødvendigt for ALKA forsikring at vurdere de lægelige akter, der lå til grund for afgørelsen, og ALKA forsikring udbetalte erstatning så snart de lægelige akter var selskabet i hænde. Grundet den sene modtagelse af de lægelige akter har selskabet imidlertid tillagt kravet renter efter Forsikringsaftalelovens § 24 efter modtagelse af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse. Ifølge Forsikringsaftalelovens § 22 påhviler det den sikrede, 'hvis han rejser krav mod selskabet, at give dette alle ham tilgængelige oplysninger om forhold, som kan være af betydning for bedømmelsen af forsikringsbegivenheden, for fastsættelsen af det beløb, selskabet skal yde eller for de dækningskav, selskabet måtte have mod andre.' Den sikrede har med andre ord bevisbyrden for det krav han gør gældende mod selskabet. De lægelige oplysninger var af væsentlig betydning for selskabets fastsættelse af erstatningsbeløbet, og vi kan således kun beklage sagens sendrægtige afslutning, men finder ikke at ALKA forsikring kan lastes dette forhold."

Af skrivelse af 9/6 2000 fra klagerens advokat til nævnet fremgår: "Allerede ved skrivelse af 5. maj 1998 … meddelte Alka Forsikring, at der udveksles oplysninger med Alm. Brand, ligesom det fremgår af Alka Forsikrings skrivelse af 23. maj 2000, at dette sker. Skadelidte har under hele sagsforløbet haft en berettiget forventning om, at Alka Forsikring selv indhenter nødvendige oplysninger. Også i forbindelse med den seneste korrespondance havde det stået Alka Forsikring frit at udbede sig oplysninger fra skadelidte, men også her henvises til, at man selv indhenter oplysningerne fra Alm. Brand. Alka Forsikring har således dels ved sine dispositioner og dels ved sine meddelelser fraveget

forsikringsaftalelovens § 22, og manglende informationer kan derfor alene komme forsikringsselskabet til skade."

Nævnet udtaler:
Selskabet har aftalt med Alm. Brand af 1792, som ansvarsforsikringsselskab for den bil, der påkørte klageren, at Alm. Brand af 1792 behandler sagen. Speciallægeerklæringen, dateret 20/3 1999, er fremsendt til Alm. Brand af 1792.

Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag, at sagen kunne have være fremmet mere end sket, og at klageren derfor findes berettiget til yderligere renter af erstatningsbeløbet.

Nævnet lægger til grund, at selskabet efter speciallægeerklæringen af 20/3 1999 kunne have fastsat en méngrad på 18%. En rimelig tid til modtage speciallægeerklæringen fastsættes skønsmæssigt til 8 arbejdsdage, og herefter finder nævnet, at selskabet bør forrente erstatningen fra den 15/4 1999, svarende til 14 dage efter den 1/4 1999.

Det forhold, at selskabet har overladt sagsbehandlingen til et andet selskab og derfor først senere er kommet i besiddelse af oplysningerne, kan ikke føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s:

Selskabet, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, skal i henhold til forsikringsaftalelovens § 24 forrente erstatningen fra den 15/4 1999.

J. Hermann
formand